

[Alfred Jensen.]

om denne siges det, at den næppe vil komme til at virke helt tilfredsstillende, og på denne baggrund spørger jeg, om det ikke var rimeligt, at ministeren og lønningsudvalget så på dette forhold, inden vi skrider til tredje behandling af normeringslovforslaget, og om man ikke burde normere det tilstrækkelige antal stillinger, så der kan skabes den fornødne sikkerhed i lufthavnen. Vi er vel enige om, at her er et område, hvor man ikke kan tillade sig at vise tilbageholdenhed.

**Finansministeren (Kampmann):** Jeg takker udvalget, fordi det har indstillet forslaget til normeringslov for finansåret 1958-59 til vedtagelse, således som det er fremsat.

Det af det ærede medlem hr. Henry Christensen omtalte spørgsmål, som vi jo også har drøftet i udvalget, synes jeg nok fortjener en drøftelse, men man kan måske være lidt i tvivl om, hvorvidt den sag, der har givet anledning til drøftelsen, er den rette. I hvert fald mener jeg ikke, tidspunktet dertil er inde nu, da vi står over for at gennemføre en ny lønningslov. Jeg tror heller ikke, at det af det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste spørgsmål bør drøftes i denne forbindelse. Der er jo forhandlinger i gang om en ordning af dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingene.

*Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1958-59.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 3105, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 465).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Ved skatteansættelsen for skatteåret 1958-59 af personer med en skattepligtig indkomst på 15 000 kr. og derunder skal der i selve ansættelsen gives et nedslag på 1 000 kr. Er indkomsten over 15 000 kr., men under 19 000 kr., gives der et nedslag på en fjerdedel af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og 19 000 kr.“

**Formanden:** Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

*Anden behandling af forslag til lov om børnetilskud.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 3106, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 465).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

*Anden behandling af forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1959-60.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 3106, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 465).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

**Udvalgets ordfører (Hans Knudsen):** De tre lovforslag, der her er til anden behandling, har været henvist til det udvalg, som behandler forskellige andre skattelovforslag. Her har de været genstand for behandling i to møder, hvor der samtidig har været samråd med finansministeren.

Allerede ved første behandling var der

[Hans Knudsen.]

almindelig tilslutning til forslag til lov om børnetilskud, det lovforslag, der indeholdt en uforandret forlængelse af den børnetilskudslov, der gælder for indeværende år, ligesom der også var almindelig tilslutning til forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1959-60, således at 30 pct. reduktionen for merindtægt ved beregningen af statskat også skal gælde for skatteåret 1959-60, altså for den merindtægt, der vil blive opnået i indeværende kalenderår. Der er i udvalget enighed om disse to lovforslag, og de indstilles til gennemførelse.

Vedrørende selve udskrivningslovforslaget var der ikke ved første behandling større divergenser mellem de udvalgsberettigede partier, og det har der heller ikke været under udvalgsarbejdet. Kun på ét område har der i udvalget såvel som ved første behandling været nogen debat, nemlig angående spørgsmålet om beskatningsskalaen for ikke-forsørgere. Her gik den højtærede finansministers oprindelige forslag ud på i overensstemmelse med, hvad der var stillet i udsigt ved ligningslovens gennemførelse i december, at de 25-30 mill. kr., som ville blive indvundet ved overgangen til det nye forsørgerbegreb, skulle fordeles i skattelettelser til ikke-forsørgere. Det var i lovforslaget gjort på den måde, at ikke-forsørgere med en skala-indtægt op til 9 000 kr. fik en skatnedsættelse på indtil 130 kr.

Der har været forskellige ønsker om en anden fordeling, og spørgsmålet har været grundigt drøftet i udvalget. Herunder er der først og fremmest opnået enighed om, at grænsen ikke bør være 9 000 kr. i skala-indkomst, men 12 000 kr. Denne udvidelse vil koste ca. 3-4 mill. kr. mere end det oprindelig foreslåede, men det sker, uden at man reducerer lettelsen for dem, hvis skala-indkomst ligger under 9 000 kr. Ved at sætte grænsen ved 12 000 kr. opnår man, at lettelsen kommer til at omfatte en del skatteydere, som ikke alene er blevet

overflyttet til ikke-forsørgernes gruppe, men også vil blive ramt af de noget lavere maksimumsgrænser for nedslag efter ligningslovens § 22 til 65-årige og andre. Forhøjelsen af grænsen til 12 000 kr. indeholdes i ændringsforslag nr. 1, stillet af finansministeren og tiltrådt af hele udvalget.

Der har i udvalget været visse betænkeligheder ved denne skattelettelse for ikke-forsørgere, betænkeligheder, som også kom til udtryk fra flere sider ved første behandling. Skattelettelsen omfatter ikke alene de 165 000 nye ikke-forsørgere, men tillige samtlige ikke-forsørgere under den foreslåede indtægtsgrænse, d. v. s. yderligere ½ million skatteydere. Blandt disse vil der være et antal yngre skatteydere helt uden forsørgerpligter, og man har i udvalget været af den opfattelse, at skulle også disse skatteydere nyde godt af nedsættelsen, burde den for dem være betinget af, at der sker en tilsvarende opsparing. Der er derfor i udvalget enighed om, således som det fremgår af betænkningen, at ikke-forsørgere under 25 år kun kan opnå den i ændringsforslag nr. 1 indeholdte skattelettelse, såfremt de foretager opsparing af en nærmere fastsat størrelse. Det vil i praksis kunne ordnes på den måde, at de i første omgang beskattes efter den nye lempeligere skala, men foretager de ikke den fastsatte opsparing, vil de få et tillæg til statsindkomstskatten. Lovgivningen herom har man ikke kunnet gøre færdig inden for den tid, der var levnet til gennemførelse af udskrivningsloven, der jo skal være færdigbehandlet inden 1. april, men udvalget vil fortsætte arbejdet efter de i betænkningen fastlagte linjer, så snart den højtærede finansministers forslag herom er fremsat.

Ved ændringsforslag nr. 2 i betænkningen, stillet af finansministeren og tiltrådt af hele udvalget, forhøjes kommunernes vederlag for opkrævning af statskatter fra 9 kr. til 12 kr. pr. skatteyder. Denne forhøjelse skal ses på baggrund af den forøgelse af arbejdet, som opkrævningen af

[Hans Knudsen.]

folkepensionsbidraget har medført, og for hvilken kommunerne ikke hidtil har fået noget vederlag.

Med disse bemærkninger kan jeg på hele udvalgets vegne indstille de to ændringsforslag i betænkningen over udskrivningslovforslaget til vedtagelse og det af den kommunistiske gruppe stillede ændringsforslag uden for betænkningen til forkastelse. Samtidig anbefaler jeg de tre lovforslags overgang til tredje behandling.

**Alfred Jensen:** Ved disse tre lovforslags første behandling i tinget berørte jeg en hel del problemer angående forbedring dels af børnetilskudsloven, dels af loven om udskrivning af indkomst- og formueskat. Jeg forstod, at der ved første behandling hos ordførerne var nogen utilfredshed med, at den foreslåede skattelettelse kun blev givet til ikke-forsørgere. Man var vel klar over, at det var nødvendigt, at skalaen blev ændret, for at man kunne komme de 165 000 medborgere til hjælp, der efter de nye regler for beregning af forsørgerstilling blev overført til ikke-forsørgerne gruppe. Jeg havde egentlig efter denne debat regnet med, at man ville fremsætte forslag om skattelettelse også til forsørgere, men det er ikke tilfældet. Der foreligger her et forslag, som vil betyde, at der gives skattelettelse til en større gruppe af ikke-forsørgere, idet skalaindtægtsgrænsen foreslås forhøjet fra 9 000 kr. til 12 000 kr. Den kommunistiske gruppe har selvsagt ikke noget imod, at der sker en sådan ændring, men vi har vore betænkeligheder ved de betingelser, der er knyttet hertil. Vi får vel senere anledning til at udtale os om det bebudede forslag om opsparing som betingelse for at få del i skattelettelsen, men jeg vil allerede nu sige, at det forekommer os urimeligt og alt for snævert, at der kun skal være tale om den opsparing, som præsteres ved indskud i banker og sparekasser. De, der bekoster en uddannelse eller på anden vis sørger for at sikre deres fremtid, bør også nyde godt af den skattelettelse, der her er tale om. Rent principielt mener vi i øvrigt ikke, at en skattelettelse som den foreslåede bør være forbundet med et krav om op-

sparing. Men selv om vi kan gå ind for det, der her er foreslået, mener vi ikke, at forslaget er nok. Man burde også have behandlet forsørgerens stilling og fundet frem til en lettelse i skatten for forsørgere med små indkomster. Jeg skal ikke komme ind på alle de betragtninger, der her kan gøres gældende, det har jeg gjort før; jeg vil bare igen fastslå, at tusinder og atter tusinder af medborgere på grund af pengenes forringelse og den deraf følgende regulering af indtægterne vil komme til at betale betydeligt mere i skat i det kommende år end i indeværende år, uden at man har gjort noget som helst for at sikre dem mod en sådan stigning. Vi har tidligere påtalt dette, da vi diskuterede forsørgerbegrebet, og vi har gang på gang foreslået, at forsørgerfradraget skulle ajourføres. Vi kan godt se, at når man ikke går med til en sådan ajourføring, må man ændre sætterne i skatte-skalaen, men det er heller ikke sket.

For at råde bod herpå har vi tidligere — også i dette folketingsår — foreslået, at der skulle foretages et fradrag i den skattepligtige indkomst på 1 000 kr., når indkomsten var 15 000 kr. eller derunder. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at det drejer sig om et nedslag i indkomsten og ikke om et nedslag i skatten. Vort ændringsforslag er egentlig af samme beskaffenhed som det, vi stillede i fjor. Jeg har undersøgt, hvad årsagen kunne være til, at det kunne give anledning til misforståelse, og det har jeg kunnet gøre med særdeles god grund, eftersom det ikke er os, der har udformet ændringsforslaget. Det er udarbejdet i ministeriet efter henvendelse fra folketingssekretariatet, og for at det ikke skal give anledning til diskussion eller misforståelse, har vi altså foretaget den ændring, at der i ændringsforslaget ikke længere står: „skatteansættelsen“, men kun: „ansættelsen“.

Desuden går vort ændringsforslag i lighed med tidligere ud på, at der skal ske en aftrapning for indtægter mellem 15 000 og 19 000 kr. Vi har som tidligere foreslået, at denne bestemmelse skulle indgå som en ny paragraf efter § 1. Jeg skal anbefale dette ændringsforslag til vedtagelse. Det forekommer mig, at der altid har været en saglig begrundelse for et sådant nedslag,

[Alfred Jensen.]

men den er da særlig udpræget, efter at man er begyndt at røre ved skalaen for ikke-forsørgere.

Jeg har tidligere fremsat ønske om en reform af børnetilskudsordningen derved, at børnetilskuddene blev slået sammen med de beløb, som man må regne med børnefradragene giver i skattelettelse, så vi fik en klar ordning, hvoraf det fremgik, hvor meget der egentlig blev givet til hvert enkelt barn. Jeg kan godt se, at det kan volde visse kvaler at nå frem til en sådan ordning på så kort tid, som udvalget har haft til sit arbejde, men der havde været tid nok til at foretage overvejelser i den retning og til at diskutere en ajourføring gennem en forhøjelse af såvel tilskudsbeløbene som indtægtsgrænserne med 15 pct., d. v. s. den procent, hvormed prisniveauet er steget, siden disse tilskudsbeløb og indtægtsgrænser blev fastsat.

Jeg ser ikke, at man overhovedet har behandlet dette spørgsmål i betænkningen, og da det heller ikke er blevet omtalt i udvalgets mundtlige beretning her fra talerstolen, må jeg gå ud fra, at man slet ikke har taget stilling til disse problemer. Det forekommer mig at være helt urimeligt. Al den stund man på det ene område efter det andet foretager ajourføring, burde man også have gjort det her. Jeg skal ikke komme ind på de principielle betragtninger, jeg før har gjort gældende, men vi forbeholder os at stille de fornødne ændringsforslag, for så vidt det kan lade sig gøre med den tid, der står til vor rådighed, og ikke alene ud fra ønsket om en ajourføring, men også for at få dette lovområde henlagt under socialministeriet i stedet for under finansministeriet, hvilket vi også tidligere har foreslået. Får vi ikke mulighed for at udarbejde disse ændringsforslag, må man regne med, at vi inden længe vil søge at udarbejde et forslag om sammenfatning af de to former for tilskud til skatteydere med børn.

Naturligvis vil vi stemme for det foreliggende forslag om børnetilskud, og jeg kan ligeledes forny vort tilsagn om, at vi vil støtte forslaget om 30 pct.s nedslag ved beskattningen af merindkomster, hvorimod vor stilling til udskrivningsloven nu som

i de senere år er, at vi ikke vil tage medansvar for en lov, der lægger så store byrder på den mindrebemidlede del af befolkningen.

**Thorkil Kristensen:** Ved første behandling gjorde jeg nogle bemærkninger om de unge ikke-forsørgere og fremhævede, at deres skattebetalingsevne var forholdsvis god, hvorfor der ikke var nogen særlig grund til at koncentrere skattelettelsen om dem. Den højtærede finansminister svarede hertil, at han indrømmede, at disse menneskers økonomiske evne som regel var forholdsvis god, men at det ville være ønskeligt, om de foretog en vis opsparing.

Det er rigtigt, og vi hilser derfor med tilfredshed, at vi nu i udvalget er blevet enige om, at der skal gennemføres en ordning, hvorefter skattelettelsen for disse unge ikke-forsørgeres vedkommende gøres betinget af, at der samtidig foretages en vis opsparing på bunden konto i et pengeinstitut. Det betyder i og for sig, at den skala, vi nu vedtager for ikke-forsørgeres vedkommende, i nogen grad er af foreløbig karakter, idet der må regnes med et vist tillæg til skatten for de unge ikke-forsørgere, som ikke foretager en sådan opsparing. Men enkeltheder i så henseende må drøftes, når det særlige lovforslag om dette spørgsmål bliver fremsat.

Vi hilser med tilfredshed, at man er blevet enig om at forhøje indtægtsgrænsen for skattelettelsen fra 9 000 kr. til 12 000 kr. Det nye forsørgerbegreb vil vel ikke mindst betyde højere skat for en del ikke-forsørgere med lidt højere skalaindkomst end 9 000 kr. Det er derfor rigtigt og en forbedring, at den foreslåede skattelettelse også kommer til at gælde dem, der har lidt højere indkomst.

Jeg skal under disse omstændigheder anbefale, at man stemmer for de to i betænkningen stillede ændringsforslag. Jeg anbefaler derimod at stemme imod det af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. stillede ændringsforslag uden for betænkningen.

Hvad angår de betragtninger om børnetilskud og børnefradrag, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen netop har fremsat, kan jeg henvise til, hvad jeg sagde ved

[Thoril Kristensen.]

første behandling, at det ikke er meningen, at der skal tages principiel stilling til dette spørgsmål i øjeblikket.

Jeg skal endelig oplyse, at vi under henvisning til det, jeg har sagt nu og under første behandling, har i sinde at stemme for alle tre lovforslag ved tredje behandling.

**Poul Møller:** På mit partis vegne kan jeg også anbefale de af udvalget stillede ændringsforslag. Vi er særdeles tilfredse med, at det lykkedes at bringe grænsen for skattelettelse for ikke-forsørgere op til 12 000 kr. i skalaindkomst. Derved vil den i nogen grad kunne lette de enker og enkemænd, fraskilte og fraseparerede, der i efteråret blev overført til ikke-forsørgerstatus fra tidligere at være blevet betragtet som forsørgere, og vi kan samtidig give en håndsrækning til de mennesker, jeg har omtalt så tit, som med ligningslovens vedtagelse i efteråret blev berøvet det nedslagsbeløb, som de tidligere havde fået på grund af høj alder, invaliditet, kronisk sygdom eller lignende.

Vi har sympati for tanken om at gennemføre en særlig form for skattepræmiering for yngre mennesker, der ikke er forsørgere, og vi har sympati for den måde, hvorpå man har tænkt sig det, nemlig ved gennemførelse af skattelettelse generelt, mensåledes, at kun de blandt de unge, der sparer op, kan få andel i denne skattelettelse. Jeg vil gerne fremhæve, at vi lægger meget vægt på, at den præmie, de unge skal have for deres opsparing, ikke bliver større end den skattelettelse, der her er tale om.

Det kan ikke være rigtigt at gå til en opsparings- og præmieordning, der giver dem en præmiering ud over den, som de, der er over 25 år, og de, der er forsørgere, kan få. Derfor må den være kædet sammen med denne skattelettelse og gives i dette omfang.

Jeg har to spørgsmål at rette til den højtærede finansminister. Det ene vedrører udskrivningslovforslagets § 6, stk. 4, angående forståelsen af begrebet „faste reserver“, hvis størrelse påvirker beregningen af udbytte- og restraten.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget tilsigtes der ved paragraffens omformulering en tydeliggørelse gående ud på, at der til

faste reserver ikke kan medregnes fonds, der hidrører fra henlæggelser, som ikke er indkomstbeskattet, f. eks. investeringsfonds. Men endvidere indføres i § 6 den regel, at den til reserverne henlagte, ved kapitaludvidelser opnåede overkurs kan medregnes til de faste reserver.

Det er herefter mit spørgsmål, om denne lovændring skal forstås som en tydeliggørelse, således som det siges om første del af ændringen, eller som en ny bestemmelse, hvoraf man måske modsætningsvis kan slutte, at overkursfortjenesten ikke har kunnet tages i betragtning tidligere. Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister besvare dette spørgsmål her fra tingets talerstol.

Jeg har dernæst et spørgsmål, som jeg fremsatte ved første behandling, men som på grund af en forglemmelse ikke blev besvaret dengang, nemlig hvordan det gik med det udvalg vedrørende den kooperative beskatning, der blev nedsat i foråret 1956. Jeg ved, at det kun skyldtes en forglemmelse, at finansministeren ikke fik besvaret mit spørgsmål, men for en ordens skyld vil jeg gentage det nu.

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne afvise det kommunistiske ændringsforslag og i øvrigt anbefale tingets medlemmer at stemme for ændringsforslagene i betænkningen og ved tredje behandling at vedtage de tre lovforslag.

**Axel Sørensen:** Man kan vist godt sige, at det er en undtagelse fra de foregående år, at der ved udskrivningslovens anden behandling er stillet så få ændringsforslag, som tilfældet er i år. Der er nemlig, som det tidligere er sagt, i udvalgets betænkning af finansministeren kun stillet to ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget.

Det ene ændringsforslag angår skatteskaalen for ikke-forsørgere. Det oprindelige lovforslag byggede på en lempeligere beskatning for de indkomster op til 9 000 kr., som blev ramt ved det ændrede forsørgerbegreb, man gennemførte kort før jul. Under udvalgsbehandlingen af udskrivningsloven er man enedes om at forhøje den indtægtsgrænse, hvorunder der gives lempelse, til 12 000 kr. Denne lempeligere skala for ikke-forsørgere med ind-

**[Axel Sørensen.]**

komster på indtil 12 000 kr. betyder, at også andre skatteydere end den specielle gruppe opnår en lempeligere beskatning. Vi har inden for det radikale venstre fundet, at det ville være rimeligt at lempe skalaen på denne måde, men hvad angår kategorien af yngre skatteydere, er det vor opfattelse, at for at disse skatteydere skal kunne få den omtalte lempelse, bør denne modsvares af en passende opsparing af årets indkomst, og at der — som nævnt i betænkningen — snarest bør gennemføres en lovgivning, der tager sigte herpå. Det havde efter min mening været bedre, om det havde kunnet ske samtidig med vedtagelsen af udskrivningsloven, men det fremgår klart af den afgivne betænkning, hvad hensigten er. Fra det radikale venstres side kan vi give tilslutning dertil, fordi det er vor opfattelse, at en meget stor part af de yngre skatteydere under 25 år kan overkomme en sådan opsparing, som senere ved eventuel etablering el. lign. vil være en stor fordel for dem selv.

Jeg kan altså anbefale, at man stemmer for de af finansministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag.

**Niels Andersen:** De problemer, der foreligger i tilknytning til årets udskrivningslov, er blevet grundigt belyst af de ærede tidligere ordførere, og jeg skal indskrænke mig til at give tilslutning fra retsforbundets side til de ændringsforslag, som er stillet af den højtærede finansminister.

Endvidere kan vi i retsforbundet tiltræde forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1959-60 samt forslag til lov om børnetilskud.

På retsforbundets vegne kan jeg tilsige fortsat velvillig behandling af de tre lovforslag, men må anbefale at stemme imod det af kommunisterne uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

**Finansministeren (Kampmann):** Jeg vil gerne takke udvalget for, at det har indstillet de tre lovforslag, vi behandler i dag, til vedtagelse med de af mig stillede to ændringsforslag til forslag til lov om ud-

skrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1958-59.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, har vi haft en drøftelse angående rimeligheden af den foreslåede skattnedsættelse for ikke-forsørgere. Der har i udvalget været almindelig enighed om, at man burde gå lidt højere op, og derfor har vi fået en skala, der går op til 12 000 kr., medens jeg havde foreslået, at vi skulle standse ved 9 000 kr. Endvidere har jeg ment, at det ikke var helt rimeligt, at alle ikke-forsørgere fik del i denne skattelettelse.

Jeg tror, man kan sige det på den måde, at ikke-forsørgere har været delt i tre grupper under vore diskussioner. Der har været almindelig tilslutning til, at de personer, som nu er blevet ikke-forsørgere, men som tidligere har været betragtet som forsørgere, skulle have en skattnedsættelse — der har vel nærmest været lidt betænkelighed ved, at vi ikke havde råd til at gøre den større. Endvidere tror jeg, at der har været en del tilslutning til, at ældre ikke-forsørgere fik en skattnedsættelse. Det er jo således, at ældre ikke-forsørgere kan have lige så stor trang til at have egen husholdning som andre ikke-forsørgere. Derfor kan det vel også, som jeg sagde, være rimeligt, at de får del i nedsættelsen.

Derimod har der været en del utilfredshed med, at nedsættelsen også kom til at omfatte yngre ikke-forsørgere, og under vore drøftelser har vi sat aldersgrænsen ved 25 år; men det må vi tale videre om i udvalget. Man er enedes om, at vi skal søge at udarbejde et lovforslag, hvorefter betingelsen for, at sådanne yngre ikke-forsørgere kan få del i skattnedsættelsen, skal være, at de har foretaget en nærmere angiven opsparing i et pengeinstitut. Jeg håber, vi kan komme så langt i vore drøftelser, at jeg umiddelbart efter påske kan fremsætte et sådant forslag, der så må gå til normal behandling i tinget.

Det ærede medlem hr. Poul Møller stillede mig et par spørgsmål. For det første spurgte det ærede medlem — ligesom under første behandling — hvordan det gik med udvalget om den kooperative beskatning. Jeg kan svare — hvad jeg glemte under første behandling — at arbejdet skrider fremad, men at man ikke har tilendebragt det; man vil vel snart være i stand til at vurdere det

## [Finansministeren.]

talmateriale, man har, men endnu er man ikke nået til enighed om, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes på grundlag af denne vurdering. Det ærede medlem ved ligesom jeg, at der her står to synspunkter over for hinanden, som er særdeles vanskelige at forlige.

Dernæst spurgte det ærede medlem, hvordan § 6, stk. 4, skulle forstås. Han nævnte to ting, og den ene vedrørte investeringsfonds; tydeliggørelsen går på investeringsfonds, idet det, man vil tydeliggøre, er, at investeringsfonds ikke kan henregnes til faste reserver.

Hvad derimod det andet spørgsmål angår: om det beløb, man opnår ved at udstede aktier til overkurs, kan medregnes til de faste reserver, er der tale om en ny bestemmelse. Det har ikke været gældende ret før, men bliver det fremefter.

Til slut vil jeg anbefale tinget at stemme imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1958-59.

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,  
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* om indsættelse af en ny paragraf (se sp. 3440) forkastedes med 118 stemmer mod 6.

Lovforslagets §§ 2-34, ændringsforslag nr. 2, § 35, således ændret, og §§ 36-41 vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om børnetilskud.

*Lovforslagets §§ 1-10 og dets overgang til tredje behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1959-60.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstrordinær adgang til folkepension.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 3358).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende børneforsorgens administration m. v.).*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1505, fremsættelsen i tidenden-sp. 3236).